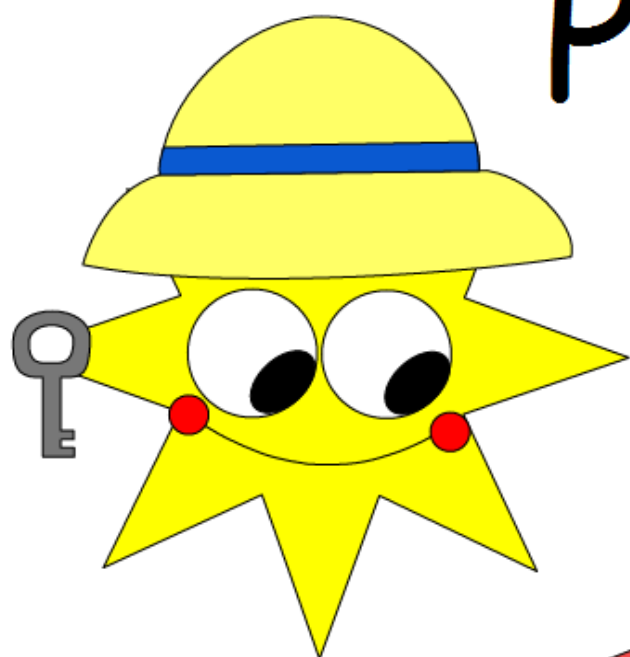

Plátek

Číslo: 2
Rok: 2018

Užijte si prázdniny!

Uvnitř čísla:

1. Turnaj ve fotbale
2. Olympijský víceboj
3. Školní divadlo
4. Učíme se jinak

Milí čtenáři,

je tu poslední Plátek tohoto školního roku. Já, jako šéfredaktorka, letos končím, a proto bych své nástupkyni či svému nástupci chtěla popřát hlavně svěží nápady a dobrý kolektiv redaktorů. Hodně akcí, kterými žije škola, se opakuje, a není vždy snadné nacházet nová témata. Toto vydání je opět nabito články. Dozvíte se zajímavosti ve stálých rubrikách, ale i něco navíc od našich deváťáků. Opět jsme se snažili, aby si každý přišel na své. Jsme rádi, že je o časopis zájem, a dokonce minule jej někteří nedostali.

Loučím se s vámi s přáním příjemného počtení a PRÁZDNINÁM ZDAR!

Míša Homolková, 9. B, šéfredaktorka

Z parlamentu

Zpravodajství

Toto je poslední zpravodajství za letošní školní rok. Na schůzce, která se konala 4. června, jsme se zajímali o to, které třídy ještě neodevzdaly peníze na zaplacení adopce afrického dítěte. V poslední době, možná vás to také napadlo, máme mnohem víc informací o adoptovaném chlapci. Obdrželi jsme jeho novou fotografii, která je pověšená na nástěnce parlamentu. Také jsme dostali možnost poslat africkému dítěti mail, ve kterém jsme se ho ptali, jak se mu a jeho rodině daří. Popsali jsme mu, jak to u nás na jaře vypadá, že vše kvete. Zmínili jsme se o počasí a o tom, co lidé dělají. O překlad do angličtiny jsem se postarala já a přidala jsem tři fotografie - školy, zámku a náměstí. Také jsme od něj dostali dva dopisy. Píše v nich, že dokončil základní úroveň vzdělávání a chtěl by se stát inženýrem. Ujišťuje nás, že se opravdu snaží, aby jeho známky byly co nejlepší. Snad se mu splní jeho sen.

Nezapomněli jsme ani na deváťáky. Jistě jste si všimli, že po škole byly rozvěšeny plakátky s přáním hodně úspěchů u přijímaček, které vytvořila Denisa Horáková. Věříme, že je potěšily.

Soutěž, která by měla vyřešit hluk v jídelně, byla zrušena. Ovšem všechny to alespoň donutilo, aby si uvědomili, že něco není v pořádku. S obědy také souvisí kartičky, které členy parlamentu opravňují k tomu, že nemusí čekat ve frontě. Může se to hodit, když nemají čas, protože připravují nějakou akci. Někteří členové ale fotku nedodali, a tak zůstali bohužel bez kartičky. O tom, do jaké míry jsou kartičky využívány, ještě informace nemáme.

Další akcí, kterou jsme plánovali, byl Den hudby. Tato aktivita byla součástí celorepublikové soutěže „Hrdá škola“. O soutěži jsme vás informovali v předchozích číslech. Den hudby spočíval v tom, že se o velké přestávce pouštěly do rozhlasu písničky. Tuto akci si vzali na starost Pavel Florus a Zdeněk Kala. U Ámose umístili krabici, do které jste měli možnost vhodit lístek s názvem písně, kterou byste si přáli slyšet. Vše bylo připraveno, ale zklamala je aparatura. Ještě jednu akci si vzali na starost Pavel se Zdeněkem, a to diskotéku na konci školního roku. Konala se 22. června. Zdeněk s Pavlem za podpory paní učitelky Galbové vytvořili velmi pěkný plakát, který byl vyvěšen nad východem ze školy. Zúčastnili se jí zejména žáci z prvního stupně, pro které měli členové parlamentu nachystané soutěže. Skupinka žáků z druhého stupně měla secvičeno několik tanců. Děti se snažily tancovat podle nich. S ozvučením akce pomohl Vojta Horňanský, náš bývalý žák. Myslíme si, že se akce povedla.

Zhodnotili jsme také výlet členů parlamentu. Na výlet mohl jet ten, kdo pravidelně docházel na schůzce a také udělal pro parlament nějakou práci. Výlet do JumpParku a do kasemat na Špilberku se všem líbil, a dokonce se líbil více než laser game. Připomínám, že do Laser game v Brně jsme jezdili v předchozích letech. O výletě se dozvíte více v následujícím článku.

Den hudby se nakonec povedl. Spolu s Pavlem a Davidem jsme druhý den ráno aparaturu opravili a o svačínové přestávce vám pouštěli písničky na přání. Jelikož ale o ně byl velký zájem, Den hudby se možná uskuteční ještě jednou. Těšíme se na vaši přízeň !!!
Zdeněk Kala, 7. A

Na poslední schůzi jsme ještě řešili rady pro budoucí parlament. Zaznělo tu, že bychom neměli zapomenout na sběr hliníku, měli bychom se znovu zapojit do akce Hrdá škola nebo by se měla znovu uspořádat velikonoční soutěž. Na konci této schůze paní učitelka poděkovala naší předsedkyni - Martině Štěpánkové, která svoji funkci vykonávala opravdu na 100%, a proto jsme jí všichni zatleskali. Také poděkovala nám, všem členům, protože jsme taky pro žáky udělali spoustu práce.

Magdaléna Zouharová, 8. B

Parlament na výletě

Reportáž z akce

Za celoroční práci se členové parlamentu vydali 31. května na jednodenní výlet do Brna. Akce se zúčastnilo devatenáct žáků.

Cesta autobusem z Lysic do Skalice nad Svitavou uběhla jako voda, stejně tak i ta vlakem do Brna na hlavní nádraží. Po vystoupení z vlaku jsme měli krátký rozchod. Koupili jsme si pití a něco k snědku, někteří koblížek, jiní hranolky. Poté jsme se vydali ke hradu Špilberk. Cesta byla do kopce, a proto někteří

uvítali zmrzlinu. Bylo nesnesitelné teplo. Byli jsme rádi, že v kasematech byl chládek. Měli jsme zaplacenou průvodkyni, která nám ukázala vězeňské cely, pece a další zajímavosti. Po prohlídce jsme se vydali na cestu do JumpParku. Abychom se neztratili, dostali

jsem na cestu mapky, podle kterých se šlo. Když jsme dorazili do JumpParku, dostali jsme náramek a klíček od skříňky. Potom jsme čekali na bezpečnostní video. Hned po videu jsme šli skákat. Jako atrakce tam měli skákání do kostek, trampolínovou vybíjenou a mnoho jiných trampolín.

Skákání do kostek. Ája z nich právě vylézá!

Vybíjená

Po posledních skocích jsme se odebrali na hlavní nádraží. Odtud jsme jeli do Skalice, tam pro nás přijel autobus, který nás odvezl zpět do Lysic. Myslím, že jsme si výlet užili.

Stella Kopalová, 4. A

My, devátáci, jsme koncem května opustili lavice ve třídách a začali jsme týden pracovat ve skupinách. Za veškerou práci jsme byli zodpovědní vedoucímu skupiny - jednomu z nás. Sami jsme si museli práci rozdělit a spoléhat na to, že ji každý vypracuje co nejlépe.

Týden devátáků na téma „Jsme spojení s přírodou“ začal v pátek 18. května 2018. Ráno jsme se sešli ve třídě chemie a každá skupina si vylosovala pracovní listy a třídy, kterým jsme měli prezentovat naši týdenní práci. Dále jsme se dozvěděli základní informace, jak bude všechno probíhat.

V pátek nás také čekala exkurze do lysického sběrného dvora. Hned na začátku jsme dostali pracovní list, který nám sloužil k zapisování informací, jichž jsme potom používali do prezentací. Dozvěděli jsme se, že do sběrného dvora se může umístit například bioodpad, polystyren, pneumatiky, sklo, zářivky nebo smíšený odpad. Nejbližší třídící linka je SITA v Boskovicích a nejbližší spalovna je v Brně.

Dále byla pro nás připravena přednáška na téma včely. Byli jsme seznámeni se základními informacemi a také jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí, které většina z nás nevěděla. Přednášku si pro nás nachystali rodinní včelaři Jitka Malášková z Kuřimi se svým přítelem. Mezi zajímavostmi můžeme zařadit to, že na jedno kilo medu je potřeba opylovat pět milionů květů. Nebo kdyby zmizely všechny včely, lidstvo by přežilo jeden rok, protože včely

opylovávají většinu rostlin a ty bez opylení nemůžou mít plody.

V pondělí 21. května následovala exkurze do ČOV v Lysicích. Vysvětlili nám tam, jak čistička funguje nebo co by se nemělo odhazovat do toalety. Jsou to dámské hygienické potřeby nebo vlhčené ubrousky. V čističce probíhá mechanické a biologické čištění vod. Mechanické čištění je filtrování hrubých nečistot a u biologického čištění je znečištění z odpadních vod odstraňováno pomocí mikroorganismů.

Od úterý už jsme začali nepřetržitě pracovat na zadaných úkolech. Ve skupince jsme se museli pořádně domluvit, kdo co bude dělat, abychom všechno zvládli, protože úkolů pro nás bylo nachystáno opravdu hodně. Museli jsme dělat spoustu prezentací, kvízů, měli jsme složit písničku, zahrát scénku, udělat nějaké umělecké dílo z odpadních materiálů a vytvořit model ekologického statku. Měli jsme čas do čtvrtého dopoledne, protože odpoledne jsme si museli nachystat všechnu naši práci do třídy, které budeme prezentovat. Naše skupina si vylosovala třídu 7. B. Obávali jsme se, jestli žáci této třídy budou dávat pozor.

Učíme se jinak

Z akcí

Témata byla však natolik zajímavá, že žáci udrželi pozornost až do konce. V závěrečném kvízu většinou znali odpovědi na všechny otázky. Ještě jsme od nich dostali hodnocení, zpětnou vazbu naší práce. Myslíme si, že jsme si celý týden všichni užili a tato práce měla smysl.

Julie Zarbochová a Martina Štěpánková, 9. A

Prezentace práce devátáků v 8. C

Pátek 25. května nebyl obyčejným dnem ve škole. Místo klasické výuky s našimi učiteli nás čekala výuka s devátáky. Naši třídu si vylosovala druhá skupina. Devátáci se na tento den pečlivě, aspoň si to myslím, připravovali během svého „Týdne devátáků“.

Začalo to klasicky v 7. 50 hod. Devátáci nás přivítali a seznámili s tématem, které se týkalo ekologie. Jako první přišla na řadu prezentace o včele medonosné. Líbilo se mně, že jsme se mohli podívat na mrtvou včelu pod mikroskopem. Poté jsme řešili pracovní list a křížovku. Nejrychlejší žáci byli odměněni bonbónem. Ukázali nám vlastnoručně vyrobený úl pro čmeláky a EKO statek. Jedna z činností, která zaujala snad všechny, byla počítání EKOSTOPY. Řekli nám, co jsou to sběrné dvory a jak fungují. Učili jsme se tříditi odpad. Dále se zmínili o čističce odpadních vod a ukázali nám EKO stavbu. Dostali jsme od nich vyrobené smoothie, které bylo z jogurtu, banánu a chia semínek. Taková zdravá a výborná svačinka!

Nakonec bych jim chtěla poděkovat za dopoledne, které bylo příjemné a poučné. Jejich vystoupení jsme museli ohodnotit. Myslím si, že nejen já, ale i spolužáci jejich práci hodnotili kladně a spravedlivě.

Veronika Španělová, 8. C

Tématem byla ekologie. Celý týden až do osudného dne jsme nevěděli, kdo nám o tomto tématu řekne. Jediné, co jsme se doslechli, bylo, že si nás vylosovala druhá skupina. Do třídy přišlo pět devátáků: Kateřina Příbylová, vedoucí skupiny, Daniela Kučková, Marek Sedláček, Jakub Tejkal a Lubomír Stejskal. Nejlepší výkon podala Katka, která nejvíc mluvila a sdělila nám nejvíc informací. I Daniela byla dobrá, ale Katce šel přednes o moc lépe. Trochu mě zklamal konec, jejich výstup byl ukončen divným způsobem. Neřekli nám, že to bylo vše, a nepoděkovali za pozornost, i když si myslím, že jsme zaujatě poslouchali. Celkově se mně den líbil. Kladně hodnotím smoothie, které nám dali ochutnat.

Pavčina Hloušová, 8. C

Když jsem přišel do třídy, visely na tabuli projekty. Zklamalo mě, že o nich nic neřekli a že nám je ani neposlali, abychom si je prohlédli zblízka. Na začátku hodiny se nám představili členové skupiny a následně nám ukázali prezentaci o včelách. Bylo to velmi zajímavé, ale myslím si, že nám o tom mohli povědět víc. Potom nám ukázali čmelín, vyrobený ze dřeva. Byl to dobrý nápad přiblížit nám, jak vypadá. Později nám dali ochutnat bílý jogurt s banánem a chia semínky, aby nám předvedli zdravou stravu. K ochutnávce měli i prezentaci, ve které byly uvedeny různé nezdravé výrobky. Pověděli nám, kolik cukru je v Coca - Cole (1l obsahuje 20 kostek), fruktózy v Mirindě. Nejhorší složení z uvedených výrobků měly překvapivě sušenky Tuc - byly plné E - ček. Naopak nejlépe z uvedených surovin dopadly brambůrky Bohemia, obsahovaly jen olej, brambory a sůl. Tato část mi přišla nejvíce poučná a zajímavá. Následovala recyklace, o které nám pověděli, jak dlouho se určité věci rozkládají, proč recyklovat a podobné věci. K tomu nám pustili videa o recyklaci a dostali jsme úkoly. Měli jsme roztřídit věci do zeleného, modrého, hnědého a jiného kontejneru. Toto mi přišlo takové běžné, neřekli mi nic zajímavého, poučného nebo něco, co jsem nevěděl. Dále nám ukázali tabulku se životností solárních panelů. Tímto mě nemile překvapili, nevěděl jsem, že mají takovou nízkou životnost. Na závěr jsme na počítači vyplnili kvíz, kolik planety bychom potřebovali, abychom ji nezničili, a jak ji zatěžujeme. Tohle se mi líbilo, bylo to zajímavé, zábavné a poučné.

Velice se mi výuka s žáky devátého ročníku líbila, nejvíce toho podle mého názoru udělala Kateřina Příbylová. Celkově se mi to líbilo, ohodnotil bych je asi čtyřmi hvězdičkami z pěti.

David Fritz, 8. C

Sazka Olympijský víceboj i u nás

Žáci z naší školy se zapojili do projektu na podporu zdravého životního stylu. Jde o společnou aktivitu Českého olympijského výboru a společnosti Sazka. Projekt nabízí sportovní náplň pro všechny děti a jeho cílem je přivést ke sportu co nejvíce žáků.

Dne 28. května na velkém hřišti na Oulehle proběhl Sazka olympijský víceboj, ve kterém celý první stupeň, včetně prvňáčků, plnil různé disciplíny, např. sedy lehy, T-běh nebo postoj čápa. Žáci se učili pouze první vyučovací hodinu a potom se věnovali sportu. Musím říct, že všechno bylo výborně nachystané už před příchodem žáků na stanoviště a to díky devátákům, kteří při této akci pomáhali paní učitelce Nedomové. Vlastně všude byli devátáci.

Také tady máme zajímavý rekord, který nikdo asi mnoho let nepřekoná. Byl stanoven Tomášem Kotkem ze 3. A v disciplíně sedy lehy, kdy jich udělal neskutečných 602. Žáci byli před akcí dost nervózní kvůli výsledkům, ale všechno se vydařilo, jak mělo.

Celá akce byla velmi dobře zorganizovaná a připravená. Počasí nemohlo být lepší. Účelem této akce je, že si děti plněním disciplín mají uvědomit, jak jsou na tom s vytrvalostí, hodem, ohebností nebo třeba rovnováhou. Doufám, že se tento víceboj bude konat i v příštích letech.

Adam Fleischlinger, 4. A

Ve čtvrtek 14. června 2018 se v Praze v divadle Metro konalo slavnostní předání cen v projektu SAZKA Olympijský víceboj. Naše škola byla za účast v projektu také vylosována. Odměna pro ni činí 40 000 Kč. Na předání ceny jsem jela já a Matěj Ščučka ze 4. B za doprovodu paní učitelky Nedomové a pana zástupce Kratochvila. Cestovali jsme vlakem ze Skalice nad Svitavou až do Prahy. Z hlavního nádraží jsme prošli ulicemi na Václavák a pak na Národní třídu, kde se nachází divadlo Metro. Na zahájení nám herci divadla předvedli ukázkou z tanečního vystoupení. Po ní začalo předávání šeků. Šeky byly v hodnotě od 10 000 Kč do 60 000 Kč. Předávali je olympionici Jiří Prskavec (kajakář) a Šárka Kašpárková (trojskokanka).

Zleva: Matěj Ščučka, Jiří Prskavec, Míša Homolková

Pro školu jsme dostali šek a my jsme dostali olympijské pastelky ☺ Po předávání jsme zhlédli ukázkou z černého divadla (celosvětově patentované představení) DEJA VU. Dobrovolníci si mohli zahrát úryvek představení s herci. Po divadle byl ve foyer připraven raut a byla možnost nechat si podepsat šek od obou olympioniků a vyfotit se s nimi. Toho jsme rádi využili.

Když jsme vyšli z divadla, dali jsme se směrem k Vltavě. Prošli jsme kolem Národního divadla přes most Legií a parkem na Kampě až na Karlův most. Všude jsme potkávali hromady zahraničních turistů (hlavně těch z asijských zemí ☺). Na „Staromáku“ jsme objevili krámk se sladkostmi. Ta vůně nás vtáhla dovnitř, ale ceny nás rychle vyprovodily. Za kilo bonbonů chtěli 800 Kč. Na Staroměstském náměstí bylo mnoho lidí, živých soch a „levitujících lidí“. Prošli jsme si Staromák a pokračovali jsme kolem Stavovského divadla zpátky na Václavák. Stavili jsme se v McDonaldu a pak už jen na nádraží a domů.

Matěj a Míša se Šárkou Kašpárkovou

Míša Homolková, 9. B

Dne 19. dubna se v naší škole uskutečnil Den Země. Ještě před touto akcí jsme se učili. Po poslední hodině jsme se už řadili ke dveřím. Jen jsme se ocitli venku, už jsme viděli první odpadky přímo před školou. Rychle jsme je posbírali. Chtěl jsem se taky postarat o plechovku, která byla pohozená na balkoně u hudebny. Každé ráno, když jsem šel do školy, jsem si říkal, že také čeká na Den Země. Nebyla tam. Ještě před začátkem této akce zmizela (pravděpodobně ji paní uklízečka uklidila). Potom, co jsme posbírali těch pár odpadků, které se válely na zemi, jsme rovnou vyrazili do obory. Třídy prvního stupně pracovali po-

hromadě a žáci z druhého stupně byli rozděleni do skupin a byl jim přidělen úsek, který měli uklidit.

Naše třída posbírala tři plné pytle odpadků, což mě trochu mrzelo. V tak malé oblasti (mám na mysli hřiště u družiny) bylo plno odpadků. To stejné však bylo v „podpalubí“. (Tak říkají děti z družiny kopci pod altánkem, na kterém si často hrají.) Co jsme tak sbírali? Asi nejvíce odpadků stejného druhu bylo ze středního obědu, kdy se na zapití dávaly kelímky mléka. Celkem prázdných kelímků jsme našli šest a k tomu jeden plný (někomu asi tak moc mléko nechutná).

Dále jsme se přesunuli do oblasti letního kina, kde zas až tolik odpadků nebylo. Dostali jsme pokyn, abychom se vydali k dětskému hřišti nad bytovkami. Tam jsme za lavičkami u schodů našli opravdu velikou kopu odpadků. Dokonce se nám ani nechtělo dotknout hrnce pod jednou z laviček, který asi sloužil místním obyvatelům jako odpadkový koš. Hrncem jsme tam nechali. Potom nám ale paní učitelka řekla, že máme splněno a že si můžeme jít na deset minut hrát na hřiště.

Po deseti minutách jsme se zase sbalili a šli jsme zpátky do školy, abychom si umyli ruce. A proč? Potom jsme už jenom zašli na školní zahradu, kde plápolal ohýnek, a my jsme si opekli párek. Výběr párků byl dobrý. Musím říct, že se všechno vydařilo a vše bylo výborně připravené. Ačkoliv mě mrzí, že hodně žáků v naší třídě bylo na tento den omluveno a nemohli si tento den vychutnat s námi.

Moc se mi tato akce líbila a doufám, že se podobným způsobem Den Země vyvede i příští rok. Zkrášlili jsme okolí školy a při sběru odpadků by si měl každý uvědomit, že kdybychom se chovali tak, jak máme, tato pracovní část akce by se vůbec nemusela konat. Snad příští rok nasbíráme méně odpadků po nás - žácích.

Adam Fleischlinger, 4.A

V pátek 1. června 2018 zahráli členové dramatického kroužku druhého stupně žákům naší školy dvě divadelní představení. Byly to dvě pohádky. I když bych řekla, že herci z šestých a sedmých ročníků nacvičili spíše takovou bajku s názvem Vrabčáci. My, tedy žáci z 8. a 9. ročníku, jsme hráli pohádku Třetí sudba. Návěstky na divadlo samozřejmě probíhaly po celý rok jedenkrát týdně, 6. a 7. ročník v úterý po šesté hodině v učebně VKO a 8. a 9. ročník v pátek také po šesté hodině tamtéž. Přípravy ovšem vyvrcholily v týdnu od 28. 5. do 31. 5., kdy jsme se už připravovali na Sokolovně v Lysicích. Ve středu nás čekala generálka, a tak jsme nacvičovali už od rána. Probíhalo to přesně tak, jako by se už hrálo divadlo pro diváky. Ve čtvrtek jsme nemohli zkoušet, protože mnoho žáků jelo na výlet s parlamentem. My ostatní jsme si od divadla odpočinuli, a tak jsme byli celý den ve škole a doháněli zameškané učivo.

Konec týdne, tedy pátek, pro nás znamenal „utrpení“. Přišel totiž den D, a to divadlo pro spolužáky a ještě pro rodiče. V pátek jsme jako první divadlo hráli Třetí sudbu pro první stupeň, poté jsme měli pauzu na svačinu a následovala obě dvě divadla, tedy Vrabčáci a Třetí sudba, pro druhý stupeň. Jakmile jsme skončili, uklidili jsme sokolovnu, připravili si ji na odpoledne a mohli jít domů. Odpoledne ve čtyři hodiny jsme se opět sešli a v pět hodin jsme hráli poslední představení pro rodiče. Přišli nás podpořit i bývalí deváťáci z Lysic, Lála Randula a Honza Sedláček, které jsme moc rádi viděli. Když skončilo vystoupení pro rodiče, pí učitelka Kyánková se rozloučila s herci z devítky kyticí a my jsme dostali na památku andílky. Poté jsme uklidili sokolovnu a mohli jet s rodiči vesele domů.

To byla tedy organizační část divadla a teď něco z našich pocitů, něco o tom, jak jsme si divadlo užívali, a nějaké pikantérie ze zákulisí. Ze začátku jsme byli plni obav, že se nám něco nepovede, že něco zapomeneme nebo pokazíme. Proto se třeba sem tam mezi námi objevily řeči, že to divadlo hrát nebude, protože to bude katastrofa. Samozřejmě že nemůžete vědět, jak to vypadá v zákulisí, tak vám to trochu

přiblížím. Většinou si opakujeme texty, než jdeme na scénu nebo si zajdeme do šaten pro jídlo a tak. Také ale samozřejmě v zákulisí děláme různé kravinky, třeba když Tomáš našel nějaký kus dřeva, tak mě tím píchal do zad. Všechny nás to pobavilo.

Nakonec jsme si ale divadlo náramně užili, protože na vás divácích bylo vidět, že jsme vás pobavili, a to nás těší. Mě samotnou nejvíce potěšilo, že Černá paní získala největší potlesk hned po Notíkovi se Svorkou. Mám ráda divadlo a doufám, že jste si ho užili tak jako já.

Michaela Keslová, 8. B

Vrabčáci zleva: Zdeněk Kala, Sára Štěpánková, Daniela Doležalová, Adéla Fojtová, Adéla Janečková, Adéla Pospíšilová.

Zleva: Vendula Lepková, Natálie Chytrá, Klára Olejníčková, Martina Štěpánková, Ema Štusáková, Jan Prchal, Jakub Vajdák, Justýna Solárová, Adéla Hanzlová, Michaela Keslová, Adam Jílek a Tomáš Beran.

Zleva zadní řada: Jan Prchal, Jakub Vajd'ák, Martina Štěpánková, Ema Štusáková, Adéla Hanzlová, Natálie Chytrá, Adam Jílek, Tomáš Beran, Justýna Solárová.
Zleva přední řada: Michaela Keslová, Vendula Lepková, Klára Olejníčková.

Tento školní rok jsme v dramatickém kroužku nacvičovali hru Třetí sudba, kterou napsal Lumír Kubátko. Tahle hra je velice podobná Šípkové Růžence, ale proč? Obě mají podobný děj, ale do této se zamotal Slavík.

Ve hře je spousta rolí jako třeba: královna, hraběnka, baronka, Notík nebo taky Svorka. Tuto hru paní učitelka vybrala proto, že ji zaujala a taky v ní hraje stejný počet postav, jako je nás v dramatickém kroužku. A teď už k samotnému představení. Konalo se 1.6. pro školu a veřejnost. Dětem jsme tuto hru dali jako dárek k jejich svátku. Většina herců měla trému, ale po chvíli ze všech opadla. Nejprve jsme vystupovali před dětmi z prvního stupně. Ty byly jako publikum úžasné. Před žáky z druhého stupně jsme se báli o něco více, protože v této skupině diváků byli i naši spolužáci, kteří nás znají lépe. Všechno

se nám podařilo a měli jsme radost, když nám obecenstvo tleskalo. Jakmile jsme představení odehráli, každý se šel domů naobědvat a ve 4 hodiny odpoledne jsme se sešli opět na sokolovně, protože jsme hráli představení pro veřejnost. Do 5 hodin jsme se líčili, oblékali jsme se do kostýmů a připravovali jsme se. Odpoledne jsme takovou trému neměli, protože v publiku seděli naši příbuzní. I tohle představení se nám povedlo.

Na závěr žáci devátého ročníku za všechny poděkovali paní učitelce Kyánkové a Nesnídalové za jejich trpělivost a ochotu s námi nacvičovat. Nakonec jsme celou sokolovnu uklidili a šli domů. Všichni jsme byli rádi, že se nám vystoupení vydařilo.

Klára Olejníčková, 8. C

Matematická olympiáda 2018

Dne 18. dubna jsme jeli na „Zelenou“, tak se říká jedné ze základních škol v Boskovicích, napsat (a samozřejmě vyhrát) matematickou olympiádu. Sraz byl v 07:40 před školou. Ukázalo se, že jsme jen čtyři – Tomáš Houdek, Sára Chmelová, Eliška Kyrzová a já. Doprovázela nás pí uč. Sedláková.

Když jsme dorazili do třídy, ohlásili jsme se a našli si svá místa, na kterých nás uvítaly malé lahve s vodou a čtyři papíry. Vše mohlo začít! Hlavní pořadatelka této akce se s námi podělila o pravidla olympiády a pár důležitých informací. Na tři papíry jsme měli napsat výsledky tří příkladů a způsoby, jak jsme k nim přišli. Zpočátku se úlohy zdály lehké, ale když jsem je chtěl vypočítat, ukázala se spousta zádrhelů, a já jsem musel upustit od svojí teorie a vymyslet novou. Na každý příklad bylo zhruba 40 minut. Celkem jsme mohli počítat a přemýšlet dvě hodiny, ale já jsem téměř bez problémů vyřešil první příklad. Nějak jsem přišel na druhý, bohužel nevím jak, přestože to určitě bylo dobře, a u třetího jsem ztroskotal, protože byl na geometrii, a já jsem neměl rýsovací pomůcky. Myslím si, že to byla velká škoda a pro mě poučení. Po vypršení času jsme se vydali zpět na „Sedmnáctku“ (ulice, odkud jezdí autobusy). Během cesty nám pí uč. Sedláková řekla správné výsledky, abychom věděli, jak jsme uspěli. Když jsme po půl hodině jízdy dorazili ke škole, byl jsem trochu zlomyslně potěšen, že už mohu jít domů, zatímco ostatní ještě měli celé dvě vyučovací hodiny. A jak jsme dopadli? V kategorii šestých tříd skončila na 6. místě Sára Chmelová a na 10. místě Eliška Kyrzová, v kategorii sedmých tříd obsadil Tomáš Houdek šesté místo stejně jako já v kategorii osmých tříd. Účastnit se soutěží je, podle mého názoru, dobré, protože u přijímaček za účast dostanete body navíc.

Jiří Kotolan, 8. C

K odpočinku o prázdninách určitě patří i četba. V naší školní knihovně máme několik nových bestsellerů. Nabízíme vám informace o dvou z nich.

NATALIE C. ANDERSONOVÁ:

MĚSTO SVĚTCŮ A ZLODĚJŮ

Když jsem si přečetla název, myslela jsem, že to bude nudná detektivka a já budu mít problém ji přečíst. Mé obavy se však nevyplnily. Je to velmi úžasná kniha plná emocí. Při četbě jsem v některých pasážích měla, jak se říká, na krajíčku. Ale o tom vám víc říct nechci, a ani nemohu.

Celý příběh je o dívce, která se jmenuje Christina, ale říká si Tina a Drobek. Velmi mě rozesmála jména i ostatních postav, například Boyboy, Bug Eye a Kečup. Přijde mně, že v reálném životě by nikdo taková jména nechtěl. Ale vrátíme se ke knížce. Tině je šestnáct let, má mladší sestru Kiki a jistou náhodou jim zemřela matka. Tina pochází z Konga, ale musely z něj s matkou utéct. Poté začaly žít ve fiktivním africkém městě Sangui, kde potkaly tajuplného muže, pana Greyhilla. Po smrti matky musí Tina žít na ulici a její sestra v dětském domově. Aby Tina mohla přežít, musí vstoupit do gangu Goondů. Tam potká svého kamaráda Boyboye. Až po delší době jsem pochopila, že je gay a IT-technik. Podle mého názoru tyto dvě věci k sobě nejdu, ale každý člověk má jiný názor. Celou dobu si Tina myslí, že pan Greyhill zabil její matku, a chce se mu pomstít. Učiní první krok, vloupá se do jeho domu. Myslíte si, že se jí to povedlo? Ne, přistihl ji jeho syn Michael. Tina a Michael spolu v dětství velmi kamarádili, jelikož Tina s matkou bydlely v domech pro pracovníky pana Greyhilla. Velice mě překvapilo, že si Tinina matka začala s panem Greyhillem a s ním měla taky dceru Kiki. Když jsem to zjistila, málem mi vypadly oči z důlků. Abych to shrnula, Tina chce zničit panu Greyhillovi život. Ale podaří se jí to? Co všechno ještě zjistí o své matce? Co se stane mezi ní a Michaellem? To se dozvíte po přečtení této knihy.

Doporučuji ji všem žákům, jak dívkám, tak chlapcům. Pokud si chcete přečíst něco neobvyklého, zajděte si do naší školní knihovny a knížku si půjčte. Kniha byla na internetu hodnocena 85%, já jí dávám 90%.

Pája Hloušová, 8. C

MUFFIN A ČAJ

Theo Addair

Dostala jsem od pí učitelky Kyánkové k přečtení zbrusu novou knížku, kterou budete moci najít ve školní knihovně. Jmenuje se Muffin a čaj. Napsal ji český spisovatel Theo Addair a je považována za LGBT román, protože vypráví o lásce dvou kluků. Jsou to spolužáci, kteří se jmenují Daniel a Cristian, ale všichni mu říkají Kit. Daniel má nadání na literární soutěže a učení, Kit zase na kreslení. Oba dva mají zájem o toho druhého. Kit se zajímá o Daniela, protože je tichý a skoro s nikým se nebaví, a Daniel má zájem o Kita, protože se dokáže bavit s každým. Jednou oba dva zjistí, že se ve škole koná literární soutěž s tématem: Záhada mého života, a tak každý popisuje toho druhého. Jako hlavní poznávací znak je právě muffin a čaj, které hrají v příběhu důležitou roli, bez nich by se totiž Daniel a Kit nikdy nepoznali... A jak to vše dopadne? Dají se Kit a Daniel dohromady nebo si vůbec tu literární práci nepřechtou a budou dál dělat, jako by se neznali? No, to už si musíte přečíst sami. Za mě knize dávám pět hvězdiček a vřele vám ji doporučuji, protože se u ní rozhodně nudit nebudete.

Michaela Keslová, 8. B

Poslední výlet 9. A

Jako již každý rok jsme se vydali na školní výlet. Tentokrát to bylo na Máchovo jezero na čtyři dny. Na výletě samozřejmě nechyběl pan učitel Sedláček se svým doprovodem. V předešlých letech jsme navštívili v 6. třídě Pálavu, v 7. třídě Český ráj a v 8. třídě Krkonoše. To uvádíme pro inspiraci ostatním třídám. Jako každý rok jsme si výlet užili. Stalo se nám i pár vtipných příhod.

Při cestě do kempu se naše spolužačka nabídla, že nás tam dovede. Kdykoliv se někdo zeptal: „Kudy?“ Vždy pronesla: „Rovně!“ A tak jsme šli rovně. Díky jejímu vedení jsme se dostali k místu, kde byla voda a cesta plná bažin. Všichni jsme jí nadávali, ale nakonec jsme se do kempu dostali.

V noci se naše spolužačka vzbudila a dobývala se do skříně. Když jsme se jí zeptaly: „Kam jdeš?“ Odpověděla s klidem: „Na záchod.“ Otevřela dveře od skříně, probrala se a nakonec si uvědomila, že je na špatném místě. To se někdy stává, když jste rozespalí.

Jana a Hana

Noc plná strachu

Byly jsme v chatce čtyři spolužačky a poslední temnou noc jsme moc nespaly. A nebyly jsme samy. Kolem naší chatky stále někdo chodil. Zpočátku jsme si myslely, že je to pan učitel nebo že by nějaké strašidlo? Zaslechly jsme i strašlivé výkřiky. Vyděšené jsme telefonovaly do ostatních chatek a řešily jsme s ostatními, co se děje. Podívat se ven jsme nemohly. Pak jsme zahlédly i jakási světla. Zjistily jsme, že se jedná o auta projíždějící kolem kempu. Asi po dvou hodinách nastalo ticho. Kdo kdy usnul, ani nevíme. Ráno jsme se shodly na tom, že výkřiky, které jsme slyšely, pocházely z vedlejšího kempu, kde děti hrály v noci bojovku. Opravdu jsme se bály.

Hana, Katka, Kristýna a Aneta

Byl poslední den a my jsme uklízeli chatku. Sháněli jsme křesla a židle z ostatních chatek, jelikož jsme si den před tím udělali posezení u sousedů. Když jsme se dostali k peřinám, tak jsme začali svlékat povlečení a stlát postele. Jakmile bylo vše hotovo, vypadalo to v chatce jako při našem příchodu. Potom začala polštářová bitka. Luboš hodil polštář po Markovi, protože to byla legrace. Jelikož tam Marek rovnal své povlečení už asi po páté, naštvál se, vzal polštář a hodil ho po Lubošovi. Vzhledem k tomu, že Marek mířil vedle, strefil se do

šroubu ve zdi. Ostrý závit rozřízl povlak polštáře a peří vyletělo ven. Já a Kuba jsme uslyšeli nadávky obou kluků, a když jsme se ohlédli, v pokoji sněžilo. Marek šel vše říct panu učiteli. Ten se samozřejmě naštvál. Za trest museli kluci všechno peří uklidit. Ale pan správce uznal, že sypkovina povlaku je stará, tudíž po nich nechtěl náhradu za škodu. Teď už se snad dokážeme příhodě zasmát všichni.

Kuba

Na výlet budeme rádi vzpomínat nejenom proto, že jsme toho hodně viděli, ale zejména pro příhody zažité se spolužáky.

Zpracovaly: Julie a Martina

Naši školu navštěvovala velice talentovaná recitátorka, Venda Lepková z 9. B. Přes školní kolo a pak Lysické sluníčko postoupila do okresního kola v Adamově, kde opět zvítězila. Následovalo další vítězství v krajském kole recitační soutěže v Brně. V Brně byla vybrána k účasti na národní přehlídce recitátorů zvané Dětská scéna. S paní učitelkou Kyánkovou se vypravila do Svitav, kde se tento rok přehlídka konala. Exkluzivně pro Plátek poskytla rozhovor o své přípravě a o průběhu „národňáku“.

Ahoj Vendo, ty jsi se zúčastnila národního kola. Jaký je to pocit?

Je to velice zvláštní. Postup jsem vůbec nečekala, ale jsem velice ráda za všechny ty zkušenosti.

Proč jsi to nečekala?

Nemyslela jsem si, že jsem tak dobrá, a doted' si to nemyslím. A navíc byla tam i velice silná konkurence.

Jak to ve Svitavách probíhalo? V jaké kategorii jsi soutěžila?

Byla jsem ve IV. kategorii. Akce probíhala formou přehlídky, takže žádná soutěž. Texty jsme sice přednášeli a vyslechli si hodnocení, co máme zlepšit a v čem děláme chyby. V nižších soutěžích na rozdíl od „národňáku“ jsme se podrobnější hodnocení nedozvěděli. Na akci jsem byla s paní učitelkou tři dny - od pátku do neděle.

Měli jste připravený nějaký program?

Na každý den byly připraveny různé aktivity, např. přehlídka dětských divadel nebo seznamovací dílny, pro nás starší byly zajímavé semináře a rozbory našeho výkonu.

Co jsou to ty dílny? Co bylo jejich náplní?

První den jsme se seznamovali s ostatními z naší kategorie. Bylo tam 24 lidí, z toho 5 kluků, ale i ti byli dost dobří.

Jaké texty jsi přednášela a proč zrovna tyhle?

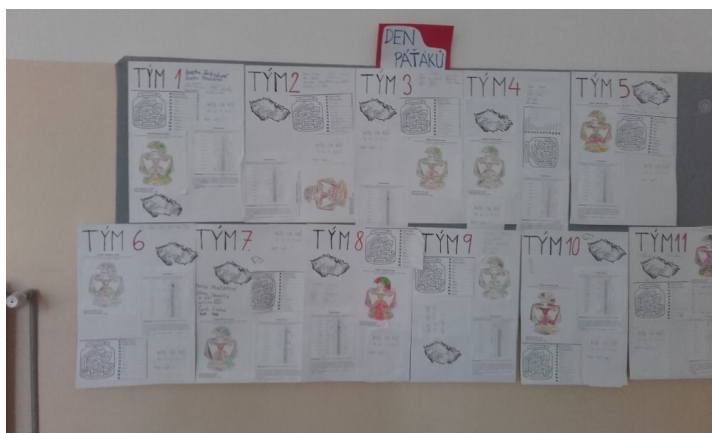
Přednášela jsem text od Josefa Škvoreckého - Jak jsem unikla sňatku a na krajském kole jsem měla ještě báseň Děšť od Václava Hraběte. Texty mi pomohla vybrat paní učitelka Kyánková a pracovaly jsme na nich asi půl roku.

Děkuji ti za rozhovor a přeji hodně úspěchů v recitaci i dále na střední škole!

Míša Homolková, 9. B

Den pátáků

V pátek 8. června se uskutečnil Den pátáků. Na tento den jsme se připravovali den předem. Rozdělili jsme se do 11 týmu společně s žáky ze třídy 5. A a domluvili jsme se s devátáky, aby nám pomohli. Paní učitelka nám připravila pracovní listy. Druhý den už byl Den pátáků. Ráno přijeli pátáci ze školy z Černovic, Drnovic a Voděrad. Šli jsme do tělocvičny, kde nám paní učitelky z jiných škol přiřadily své žáky do našich týmů. Pak nám paní učitelka rozdala společnou práci – pracovní listy, které jsme po vypracování nalepily na velký papír našich týmů. Až jsme skončili, šli jsme na svačinu. Po svačině jsme všichni odešli do soko-

lovny na divadlo Broučci, které si pro nás připravili žáci z dramatického kroužku prvního stupně. Den pátáků jsme si užili a seznámili jsme se s žáky z jiných škol. A doufáme, že i jim se u nás líbilo a líbit i bude.

Nicol Šteffková, 5. B

Trendové léto

Budu mluvit k vám, holky. Určitě znáte ta hrozná rána, kdy stojíte u svého šatníku a nevíte, co si vzít na sebe. Chcete vypadat skvěle a moderně. Podíváme se tedy společně na nějaké trendy pro letošní léto.

1. Pruhy jsou všude

Široké i úzké, horizontální i vertikální. Nejenže díky jednoduchosti se hodí skoro ke všemu, ale dokonce i zeštíhlují. Pruhy tedy nic nezkazíte.

2. Trička pocket

Začaly se nosit i trička s kapsou, ve které je schovaný nějaký potisk. Většinou to bývá nějaké zvíře.

3. Jednorožci

Ne jenom letos, ale i minulý rok se jednorožci objevili v módních trendech a stále se nosí.

4. Nášivky

Nášivky jsou skvělý doplněk například na rifle. Nejoblíbenější jsou s květinovým vzorem.

5. Boty Old Skool

Kultovní tenisky Vans OLD SKOOL jsou klasikou. Charakteristický boční pásek zvýrazňuje tradici.

A jaký styl ovládl naši školu v těchto horkých dnech? Určitě jste si všimli, že si holky oblíbily kraťásky. Do sukní a šatů se pouštějí méně. Podívaly jsme se, co na to říkají odborníci. A skutečně, nosí se džínové, krátké, pletené kraťasy, dokonce overaly. Je vhodné doplnit je výšivkami, šněrováním nebo třásněmi. Velmi módní jsou ohnuté okraje nohavic. Tak neváhejte a určitě si nějaké pořídíte!

Kristýna Klimešová, Kateřina Obelczová, 9. A

Hmyzáci ve škole!

Sedím si takhle v hodině hudebky a poslouchám výklad paní učitelky. Klasicismus mě moc nebaví, a tak mě začala dohánět únava. Jeden z našich nejmenovaných žáků (Šíma) vykřikl přes celou třídu: „Mravenci!“ Všichni jsme se lekli a paní učitelka nahodila „pokr fejs“. „Šimone, nevyváděj, jsou to jenom mravenci,“ řekla paní učitelka a hodina pokračovala dál. Pochopitelně se celá třída smála. Jak dokáže potěšit tak malé zvířátko! Když hodina skončila, všichni jsme se vydali ke krabici na papír a hledali mravence. Paní učitelka na nás nechápavě koukala. Další hudebku už tam nebyli a od té doby jsme je už neviděli.

Sršní invaze?!

V poslední době se na naší škole vyskytuje čím dál více hmyzu. Ať už to jsou již zmiňovaní mravenci nebo sršní a to je veliký problém. Nejen že se jich bojí někteří žáci, ale hlavně učitelé. Například jednou v hodině němčiny paní učitelka otevřela velké okno, protože ve třídě bylo hrozné horko. Když jsme pracovali na pracovním listu, paní učitelka zaječela. Všichni jsme se lekli a hledali, čeho se paní učitelka bojí. Když začala prosit sršně, ať odlétne, tak nám to bylo jasné. Něco podobného se nám stalo i v angličtině. Naštěstí paní učitelka v angličtině se sršňů nebojí. Nebo když jsme se fotili, tak se kolem nás neustále motal otravný sršeň. Fotograf, na rozdíl od učitelů, zachoval ledový klid. Zajímavé je, že sršní vždycky sami odletěli, aniž bychom je lákali koštětem ven. Otázkou zůstává, kde mají sršní hnízdo, kolik jich je a zdali nám hrozí sršní invaze.

Jan Balaja, 9. B

Poslední výtvarná práce devátáků

Určitě každý z vás šel kolem pamětních listin a zastavil se u nich alespoň jednou. Nevšly tam jen tak, pro nic za nic. Byla to závěrečná práce nás - devátáků. Pro mnoho z nás to byly poslední hodiny výtvarky. První se vymýšlel nadpis, tzn. název třídy. V 9. A to vyhrál název ŠAMANI a u nás SVATOUŠCI. K tomu se vymýšlela barva listiny, v „áčku“ oranžová, v „béčku“ tyrkysová. Pak si každý udělal svoje osobní logo a pak graffiti. Během kreslení jsme se domluvili, kdo nakreslí karikaturu třídní učitelky. U nás se tohoto nelehkého úkolu zhostila Jolana Janíčková, v „A“ Kristýna Klimešová. Další na pořadí bylo tablo. Fotila nás paní učitelka Tesařová. Pak jsme si šli vybrat, která fotka

je nejlepší. Domluvili jsme se, že uděláme dva mráčky – jeden jako nebe, druhý jako peklo. Áčko zhotovilo indiánskou vesničku. Nakonec se mohl každý zapojit do hodnocení naší práce. Áčko vs. Béčko!

Výsledky jsou následující:

Pamětní listina - třída 9. B

Karikatura třídního učitele - K. Klimešové, 9. A

Nejlepší osobní logo - K. Příbylová, 9. A

Celkově graffiti - Z. Jílková, 9. A

Třídní tablo - 9. A

Pak ještě každý udělal svou vizitku, na které si můžete přečíst, kam kdo půjde na střední školu. Úkolem bylo napsat na ni krasopisně naše jméno – s tím měli někteří spolužáci velký problém. Samozřejmě jsme to museli nějak výtvarně doplnit.

Děkujeme za vaše hlasy a do budoucna vám přejeme dobré nápady!

Za devátáky - Míša Homolková, 9. B

Plačte! (j)Elita odchází

Ó ano, ten strašný okamžik se blíží, a my smířeni s našimi osudy odcházíme. A proto jste teď na řadě vy, abyste si zvykli na školu bez největší geniální elity „evr.“ (ever- navždy)

Těžko se budeme loučit s některými učebnicemi, které pamatují doby dávno minulé, s učebnicemi doplněnými výtvarnými pracemi žáků a různými vepsanými poznámkami. Budou nám chybět nesmrtelné hlášky učitelů, např.: „Zkus to zkusit.“, „Já po tobě něco hodím!“, „Když nevíš, podívej se na internetovou jazykovou příručku.“, „Postavím se na svém místě se zavřenou pusou. Táák, dobrý den, posadte se.“, „Domácí úkol na jedničky. Zadarmo!“ Bude se nám stýskat po módních výstřelcích některých spolužáků: „účes á la E.T. volá domů“ nebo „izolepové papuče“. Také nám budou chybět úžasné obědy ze školní jídelny a „krásně voňavé“ tácky. Chápeme, že bez nich to nejde.

Doufáme, že si z lysické školy odnesete ty nejlepší zážitky jako my nyní. Tímto se chceme rozloučit s vámi „non-elitou“ a popřát vám velké úspěchy i bez nás a učitelům přejeme pevné nervy s dalšími ročníky.

S láskou Dawid Vodák a část 9. B

Turnaj ve fotbale

V dubnu se ve velké tělocvičně konal turnaj ve fotbale, kterého se zúčastnili žáci ze 2., 3., 4., a 5. ročníku. Turnaj byl rozdělen na dvě části. V první části byly odehrány vzájemné zápasy mezi třídami a ve druhé hráli vítězové ze druhých a třetích tříd a čtvrtých a pátých tříd, ale nastoupily proti sobě i týmy poražené.

V prvním zápase se utkaly třídy 2. A a 2. B. Osobně si myslím, že obě strany byly vyrovnané, ale nakonec třída 2. A podlehla tlaku a prohrála. Potom následoval zápas 3. ročníků, kde dominovali hráči z 3. A, zejména zmíním Martina Kollára a Tomáše Kotka. Dále nastal zápas „rivalů“, neboli 4. A proti 4. B. Hráči 4. B byli, podle mého názoru, mistrně připraveni na tento klíčový zápas a „převálcovali“ hráče ze 4. A. Vynikající výkon předvedla Dominika Šváblová, ale i Ladislav Němec, sestřenice s bratrancem. Dále už byl jenom zápas 5. ročníků, kde vyhráli fotbalisté ze třídy 5. B.

Další část turnaje se konala 6. dubna, kdy se utkali hráči z třídy 3. A s fotbalisty z 2. B. 3. A dokázala, že v tomto sportu nejsou nováčci, ale spíš naopak, a tak porazila 2. B. Dále bylo finále, kde se střetly třídy 4. B a 5. B. Pro třídu 5. B bylo dost obtížné dávat góly, přesto 5. B vyhrála a odnesla si zlato. Potom následoval poslední zápas, kde se utkaly třídy 4. A a 5. A. Jako brankář jsem se neskutečně bál, ale po prvním poločase, kdy jsme vyhrávali už 4:0, mně bylo všechno jasné. Řekněme, že jsem to tak trochu zakřikl, ochabla má pozornost a inkasoval jsem hned dvakrát, ale nakonec jsme vyhráli 7:2. Musím říct, že ty tři roky, co stojím v bráně, jsem neviděl turnaj, po kterém by bylo v tělocvičně tolik skandování fanoušků a týmové souhry. Dokonce od diváků spadla láhev na hrací plochu. Paní učitelka musela tuto událost řešit. Hodně z mých spoluhráčů po zápase se šťastným koncem skákalo a zpívalo. Veselí se ozývalo i na zastávkách. Dál už jenom následovalo čekání na autobus nebo rodiče. Myslím si, že se nám na turnaj bude hezky vzpomínat.

Naštěstí ještě mám poslední rok na prvním stupni, a tak bych do příštího roku doporučil zavést systém kategorií. Mladší kategorii by tvořili žáci 2. a 3. tříd a starší žáci 4. a 5. tříd. Líbilo se mně, že byli vyhlášeni nejlepší hráči z druhých tříd. Druháci byli v turnaji nejmladší a podle mě to měli nejtěžší. Z 2. A byl nejlepším hráčem Lukáš Štěpánek a z 2. B Dominik Šteffek.

Adam Fleischlinger, 4.A

Vpředu: Matyáš Mihula, řada zleva: Veronika Šváblová, Jakub Havelka, Kryštof Robin Jonáš, Jan Kolár, Vojtěch Šulc, vzadu: Alena Stejskalová, trenér a třídní učitelka.

Třída:	Místo:
5. B	1.
4. B	2.
2. B, 3. A	3.
4. A	účast
5. A	účast
2. A	účast

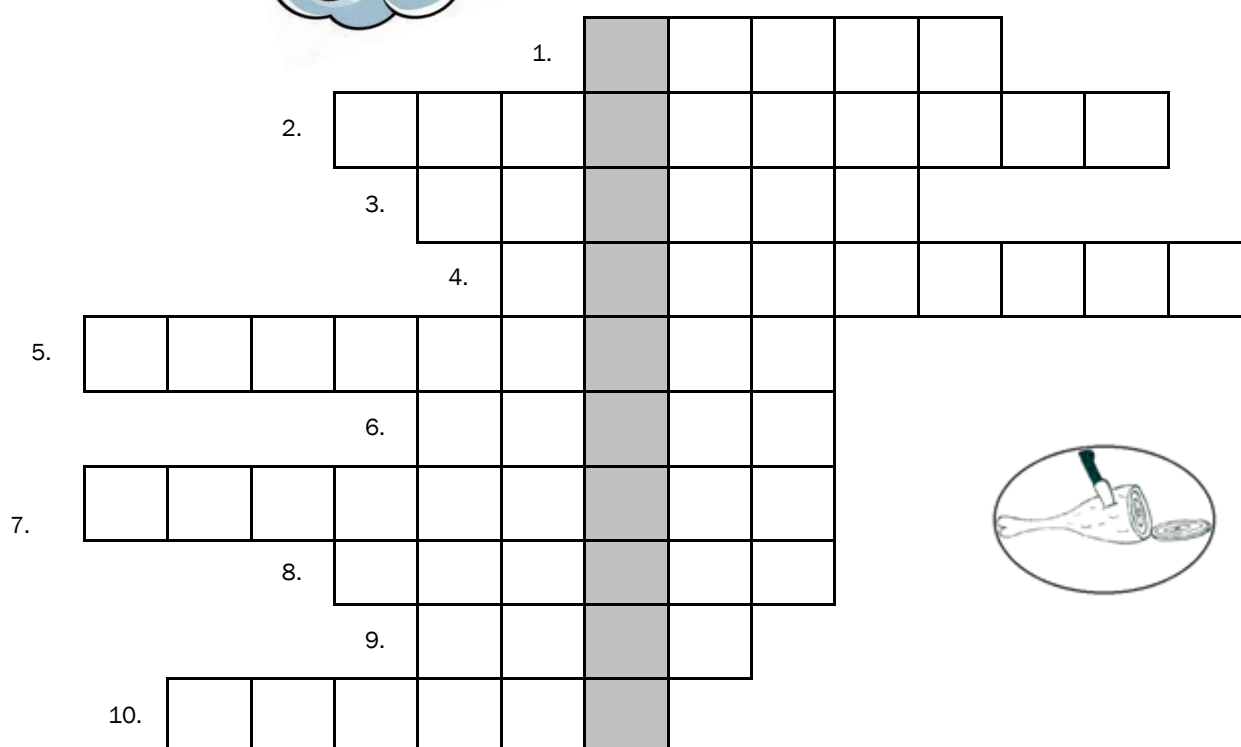

Vítězům gratulujeme a sportu zdar!

Letní křížovka o ceny

A je to tu! Poslední křížovka letošního školního roku. Minule se stali vítězi Petra Šínová ze 6. C a Jiří Kotolan z 8. C, gratuluji jim. Dnešní křížovka se vztahuje k létu a tajenka se týká i vody. Cenu, kterou vidíte na obrázku, získá výherce. Znění tajenky odevzdejte co nejrychleji našim kamelotům (pozn. redakce: kamelot = prodáváč novin). Cenu obdržíte ještě před prázdninami. Nezapomeňte napsat znění tajenky, jméno a třídu.

1. S létem se blíží ... školního roku.	6. Každá třída jede na školní ...
2. Deváťáci jsou zároveň ... základních škol.	7. Každý se těší na ...
3. Každé léto svítí ...	8. Na drnovskou pouť zrají ...
4. Mažeme se krémem na ...	9. Po jaru přichází ...
5. V létě objíždíme hudební...	10. V trávě na nás čeká nebezpečné ...

Na závěr bych chtěla popřát letošním absolventům naší školy, mezi které patřím i já, aby se jim dále vedlo jako doposud. A vám zbylým, co tu ještě zůstáváte, přeji, ať se vám tu daří. Samozřejmě chci i poděkovat učitelům, kteří nás tu připravili na naši další etapu života.

Vendula Kučerová, 9. B

Školní časopis ZŠ E. Beneše Lysice vychází 29. června 2018 nákladem 60 ks.

Šéfredaktorka: Michaela Homolková, korektorka: Martina Štěpánková, grafická úprava: Maxim Ryashko.

Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.